

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbska kriza.

V Ljubljani, 10. aprila.

Z nervozno nestrpnostjo pričakoval je ves svet prve seje novovoljene srbske skupščine, sluteč, da se primeri kaj posebnega. Ta slutnja se je obistnila. Komaj so se poslanci sešli, da se konstituira po parlamentarnem običaju, že je bila radikalna stranka primorana poslušati se sredstva, katero je dovoljeno rabiti le v najizrednejših slučajih. Kličeč „Živela ustava“ zapustili so vsi radikalni poslanci narodno skupščino in njim sta se pridružila jedina zastopnika nekdanji toli mogočne stranke naprednjakov, Garašanin in Novaković, v civiliziranem svetu najbolj čislana srbska državnik.

Sedem mesecev je tega, kar je nesporazumljenje mej tedanjio radikalno vlado, kateri je stal na čelu Pašić, in mej liberalnim regentstvom postalo akutno. Stari lisjak Jovan Ristić ujel je radikalno ministerstvo v spretno nastavljeno past. Radikalci, zanašajoč se na svojo velikansko večino v narodni skupščini in na disciplino volilcev, hoteli so regentstvo prisiliti, da se uda njihovim zahtevam gledé volitve tretjega regenta namestu umrlega Protića, in ker Ristić le ni odnehal, podalo je radikalno ministerstvo ostavko. Tega je čakal Ristić. Dne 21. avgusta sestavila se je nova liberalna vlada in prevzela državno upravo. Ta vlada je bila sicer v regentstvu dobro zastopana, a v narodni zbornici ni imela toliko somišljenikov, kolikor je prstov na jedni roki, narod pa je tedaj sovražil liberalce tako iskreno in odkrito, kakor jih sovraži sedaj. Od dneva, ko so liberalci prevzeli vlado pa do današnjega dne je ta vlada sistematično kršila ustavo in zakone in koristi liberalne stranke ravnodušno žrtvovala najvitalnejše gospodarske in politične interese svoje domovine. Srbski liberalci so s tem delovanjem izgubili simpatije vsega izobraženega sveta, v prvi vrsti pa tistih slovanskih krogov, kateri so je kdaj zmatrali za nositelje slovanske ideje v Srbiji.

Liberalna vlada se je dolgo pripravljala za odločilni boj z radikalci. Do novega leta ni sklicala narodne skupščine niti je razpustila, in ko se je to naposled zgodilo, odkladala je dolgo nove volitve, da si zagotovi zanjo ugoden izid. Najprej je skušala

dobiti občine v svoje roke, da vršé liberalci volilsko kontrolo in morejo, ako treba, „corriger la fortune“, potem so odpustili vse radikalne uradnike, volilcem pa obečali vse mogoče in nemogoče reči, samo da je pridobe za svojo stranko. Obljubovali so odpravo monopolov zlasti na tabak in na sol, zagotavljali odpravo davščin in znižanje davkov, vrh tega pa terorizirali na nečuten način radikalne volilce, preganjali in zapirali radikalne voditelje in v neliberalne občine pošiljali vojaške posadke, katere je moralo prebivalstvo živeti.

Končno je prišlo začetkom meseca marca do volitev. Splošno se je sodilo, da ne bodo tekale mirno, a radikalci so se zanašali na razsodnost svojih pristašev in volitve so se v kolikor se tiče radikalnih volilcev vršile v največjem redu, česar o liberalnih volilskih komisijah, postopajočih nesramno samovoljno in nezakonito, se vé da ni moči trditi.

Volilski boj, pri katerem je šlo za gospodarstvo v Srbski, je bil vsled navedenih okoliščin za liberalce še zelo ugoden. Vzeli so radikalni stranki okolo štirideset mandatov, a vzlic temu si niso priborili večine. Prišli so v skupščino znatno ojačeni, ali število njihovih glasov ni bilo večje od števila radikalnih in naprednjaških glasov.

Ta za liberalce nepričakovani izid volitev bil bi je, kakor se je mislilo, primoral, da se z radikalno stranko porazumejo, zakaj brez večine v parlamentu ni moči vladati niti v precej orientalski Srbiji. Ali vlada je bila drugih mislij. Koj v prvi seji, ko se je bilo novovoljeni skupščini konstituirati, so začeli liberalci terorizirati radikalce tako, da so ti zapustili zbornico. Vlada je na to izjavila, da je od radikalcev o svojem času sklenena prememba volilskega reda in pomnožitev poslancev neveljavna, češ, da ne soglašajo z ustavo, in trdeč, da šteje skupščina praviloma samo 125 poslancev, je dokazala, da je za nje sklepčnost zadosti, če je 63 poslancev navzočih. Toliče frivolnosti bi nihče ne bil pričakoval niti od srbskih ministrov. Liberalci hočejo ostati na krmilu, pa veljaj karkoli!

Opozicija je ostavila skupščino in s tem korakom dala liberalcem novo orožje v roke. Ti so sedaj tako v skupščini, kakor v odsekih sami mej seboj in bodo pri svoji široki vesti to priliko izkoristili,

da si utrdé pozicijo. Razveljavili bodo radikalne mandate, nadeje se, da pri nadomestnih volitvah pomnožé svoje vrste. Unel se bo torej nov volilski boj in to pot je težje domnevati, da se bodo radikalni volilci vedli tako pohlevno in mirno, kakor pri prvih, ko so bili svoje zmage kolikor toliko gotovi.

Morda bi bili radikalci bolje storili, da so ostali v zbornici.

Boj za ustavo je srbski kraljevini v največjo škodo, moralno in materijelno. Evropa gleda s prezirljivim usmevom na to državo, kjer je mogoče, da se svobodomiselná ustava tako nesramno krši in kjer vlada tepta zakone na način, da pravično mislečega človeka oblije rudečica. Srbija je miru in reda krvavo potrebna, ker se še niso zacelile rane, katere ji je prizadel kralj Milan nesrečnega spomina v dóbi od l. 1880 do 1889. Državni dolg, ki je bil prej primeroma jako majhen, narasel je na svoto 300 milijonov dinarov, torej na svoto, katera je za zemljedelsko deželo uprav ogromna. Dohodki, katere dobiva država od davkov, od carin, od železnic in iz monopolov uničujejo gospodarstvo. Toliko, kolikor so pred dvajsetimi leti znašali vsi državni troški, toliko je sedaj vsako leto treba samo za plačevanje obrestij od državnih dolgov. Leto 1889 je bilo za Srbijo tako kritično, kakor še nobeno, le odhod Milanov in nastop radikalne vlade je utrdil zavožene državne razmere. Radikalci so tedaj spretno uredili državo, kolikor je to sploh mogoče bilo. Ustava, izdelana v svobodomiselnem duhu, je umirila javno mnenje in pomagala, da so se znova oživili patrijarhalni odnosi. Radikalci so sicer pozneje krenili s prave poti, a vender je ta stranka jedina, katera ima za soboj narod, mej soboj pa spretni ljudi, sposobne za pospeševanje kulturnega in materijelnega blagostanja.

Mesto koristnega dela pa razburja deželo volilski boj, krše se zakoni in ustave in na tajnem se brusijo tudi že sablje in bašejo puške. Zli proroki napovedujejo revolucijo. Radikalci imajo toliko upliva na narod, da bi jo lahko prouzročili samo če hočejo ali mislimo, da do tega ne pride. Radikalci so jedina srbska stranka, katera ima za soboj maso prebivalstva in take stranke ni moči ugonobiti. Prej ali slej pride zopet na krmilo, o tem ni dvoma, zato

LISTEK.

Hudodelstvo.

(Spisal A. Čehov; iz ruščine preložil Vinko.)

— Kdo je?

Nikakega odgovora. Stražnik ne vidi ničesar, a po šumenji vetra in dreves čuje razločno, da po drevoredu prihaja nekdo k njemu. Marčeva noč polna oblakov in megle je pokrila ves okraj in straži se zdi, da so se zemlja, nebo in ona sama z mislimi svojimi zliči v neprozorno črno celoto.

— Kdo je? — ponovi stražnik in zdi se mu, da čuje šepet in zadržan smeh. — Kdo je tam?

— Jaz, batjuška . . . odgovori glas starca.

— A kdo si?

— Jaz . . . popotnik.

— Kakov popotnik? — hučuje se stražnik, hoteč s kričanjem zakriti svoj strah. — Kam te nosi vrag? Vlačiš se kot strah po noči na pokopališči.

— Ali je tu pokopališče?

— Kaj pak? Pokopališče! Ali ne vidiš?

— O, oh — oh . . . Kraljica nebes! — za-

čuje se glas starčev. — Glej, kakšna tema, tema. Niti prstov ne vidiš pred očmi. To ti je tema, batjuška! O, oh — oh!

— Kaj si torej?

— Popotnik, batjuška, čuden človek.

— Potepuh . . . pijanec! . . . godrnja stražnik, pomirjen od glasu in vzdihov prihajajočega. — Vrhovati greh na greh. Dan na dan pije, po noči pa se potepa. — A zdelo se mi je, da nisi sam, marveč dva, ali trije.

— Sam, batjuška, sam. Kakor pravim, sam . . . O, oh — oh, grešni . . .

Stražnik zgrabi človeka ter oblane.

— Kako si prišel sem? vpraša ga.

— Zašel sem, jaz nesrečnik. Šel sem proti mitrijevskemu mlinu ter zašel.

— Glej, glej! Ali tod drži cesta proti mitrijevskemu mlinu? Kak bedak si! K mitrijevskemu mlinu se mora iti bolj na levo, naravnost po cesti. V pijanosti si zašel gotovo tri vrste. Nasekal si se ga v mestu, jeli?

— Izpozabil sem se, batjuška, izpozabil. To je res, ne bodem tajil greha. A kam moram iti sedaj?

— Idi kar naravnost po tem drevoredu, da

prideš do razpotja, potem pa se obrni na levo, dokler ne prideš preko celega pokopališča do vrat. Tam so vrata . . . Odpri jih ter idi z Bogom. Pazi, da ne padeš v jarek. Za pokopališčem idi preko polja, da prideš na cesto.

— Bog daj zdravje, batjuška. Poplačaj in čuvaj te kraljica nebes. Labko bi me spremil do vrat, dobri prijatelj! Izkaži mi dobroto, spremi me do vrat.

— Nimam časa, idi sam.

— Bodi usmiljen, prosim te za Boga! Nič ne vidim, niti prstov ne vidim pred očmi, batjuška! Kakšna tema, tema! . . . Spremi me gospod!

— Nimam časa za spremljevanje! Ne pij, pa ti ne bode treba spremljevalca.

— Za Boga te prosim, spremi me, kar nič se ne vidi in mene je strah samemu iti čez pokopališče. Groza me je, batjuška, groza; strah imam.

— Še tebe naj si nakopljem na vrat, vzdihne stražnik. — No dobro, idiva!

Stražnik in popotnik odideta. Šla sta vštric, rama pri rami, in molčé. Mrzel veter jima vleče naravnost v obraz in drevesa, katerih ni videti, šumé in pokljajo, sipajoč nanja debele kaplje. Drevored je do križpota sama mlaka.

pa ni misliti, da bi tudi na trenotek pozabila na koristi naroda in dežele, tem manj, ker bi vsak upor z orožjem v roci bil odločilen ne samo za bodočnost, ampak za samostalnost kraljevine Srbske.

Deželni zbor štajerski.

V Gradci, 8. aprila.

V včerajšnji seji, drugi v tekočem zasedanju, nasvetoval je posl. dr. Schmiderer, naj se v pospeševanje za deželo velevažnega vinarstva izvoli poseben vinarski odsek, čemur je zbornica pritrdila brez ugovora.

Na to se je vršilo prvo čitanje raznih poročil deželnega odbora, večinoma gospodarske vsebine, med njimi tudi poročilo o pospeševanju posojilnic Raiffeisenovega sistema in o ustanovitvi posebnega statističnega urada pri deželnem odboru.

Poslanec dr. Heilsberg je nanašajoč se na novi pasni tarif pri južni železnici nasvetoval, naj stori deželni odbor vse primerne korake, da se razveljavi ta gospodarsko jako škodljivi novi tarif.

Zbornica je ta jako umestni predlog odkazala železniškemu odseku v poročanje. Kadar se bo o tej stvari obravnavalo v zbornici, slušati bo marsikaj zanimljivega o postopanju južne železnice. V tretji seji volil se je vinarski odsek, v katerem so poleg šestih nemških poslancev tudi slovenski poslanci dr. Fr. Jurtela, dr. Fr. Radey in Fran Robič, potem pa se je vršilo prvo čitanje raznih predlog. Posl. dr. Ling je nasvetoval, naj se pooblasti deželni odbor, da protestira pri vladi in pri drž. zboru zoper nameravano uvedbo splošnega transportnega davka.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. aprila.

Deželni maršal dolnjeavstrijski.

Devet let je predsedoval deželnemu zboru in odboru dolnjeavstrijskemu grof Kristijan Kinsky, aristokrat v najboljšem pomenu besede. Mož je sicer nemški liberal, a ker ne spada h kliku in ker je vodil vse obravnave strogo nepristransko, zameril se je tem psevdoliberalcem tako, da so mu že davno s kolom namigavali, naj se umakne. Protisemitski govori v zbornici so bili liberalcem trn v peti in to moral bi bil grof Kinsky zavirati, česar pa ni storil. Sedaj se je stari gospod res odpovedal mandatu in s tem tudi deželnemu maršalstvu, ker proti svojemu prepričanju ni hotel ravnati. Kandidata za maršalstvo sta baron Gudenus in katoliški opat Karl, oba trda liberalca.

Češki socijalisti.

Na Dunaji živeči socijalisti so se s svojimi nemškimi sumišljeniki popolnoma sprli. Nemški socijalisti se bavijo s svojo organizacijo, a češki socijalisti se upirajo načelu celi organizaciji, centralizmu in delajo potrebne priprave, da se po vzgledu poljskih in ogerskih socijalistov tudi vsi češki socijalisti združijo v jedno skupino, organizovano na podlagi federalističnega načela.

Madjarske razmere.

Odkar so se lani v madjarski zbornici zgodili znani škandali zaradi razkritja honvedskega spomenika v Badi, ni presvetli cesar več stopil na ogerska tla. Že tedaj, ko je cesar nenadoma odpotoval iz Budimpešte, se je splošno govorilo in pisalo, da se čuti užaljenega po napadih na vojsko. Madjarski listi se sedaj zopet bavijo s to dolgo trajajočo odsot-

— Tega pa vender ne umejem, pravi stražnik po dolgem molku, — kako si prišel sem. Vrata so vender s ključavnico zaklenjena. Ali si prilezel čez ograjo? Ako si res prilezel, potem je za starega človeka tak čin — jako čuden.

— Ne vem, batjuška, ne vem. Sam ne vem, kako sem prišel sem. Po tleh. Bog je hotel tako. Prav po tleh, zli duh me je vodil. Ti si gotovo tu na straži, batjuška?

— Sem.

— Sam za celo pokopališče?

Veter je bil tako silen, da se oba za trenotje ustavita. Počakavši, da veter poneha, odgovori stražnik:

— Trije smo tu, a jeden leži mrzličen, a drugi spi. Vrstimo se.

— Tako, tako, batjuška, tako. Kak veter je to. Še mrtvi ga morajo čuti. Besni, kot divja zver. . . O, oh — oh —

— A odkod si?

— Od daleč, batjuška. Vologodski sem, popotnik. Po svetih krajih hodim in k Bogu molim za dobre ljuhi. Bog nam bodi milostiv.

(Konec prih.)

nostjo vladarja iz „vedno lojalne Budimpešte“; madjarski krogi čutijo, da je postalo prebivalstvo pozorno na to okolnost, da sluti, da svetli cesar ni zadovoljen s sedanjimi razmerami in boječ se posledic bližajočih sedaj nekako kesanje in bobnajo na vso moč ob kožo svojega patrijotizma. Sodeč po rezerviranem pisanju vladnih organov bi skoro rekli, da vse to vsaj sedaj še ne bo pomagalo čisto nič.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Radikalni poslanci so izdali in razposlali poseben manifest, v katerem pojasnjujejo in opravičujejo svoj izstop iz skupščine. Pravijo, da so z ozirom na interese naroda in države vstopili v zbornico in hoteli tu delovati v zlic samovoljnostim liberalne vlade za časa volitev ter odposlali posebno deputacijo k regentom, da pojasni stališče radikalne stranke. Regentstvo ni vzprejelo deputacije. Kljub temu so vstopili radikalci v skupščino, a ker se starostni predsednik in zapisnikarji niso določili v zmislu zakona in ker so se volitve v odseke volile po posebnih za to pripravljenih listih in ne imenoma, primorana je bila radikalna stranka izstopiti iz parlamenta ter izjavlja, da je vse delovanje skupščine nezakonito in protustavno.

Panamino.

Komaj je začela parlamentarna komisija za preiskavo bančne afere svoje delovanje, že se čujejo neverojetno škandalozne reči. Zlasti bivši upravitelj sicilске banke je objavil celo vrsto dogodkov, iz katerih je vidno, da tudi vladni krogi nimajo povsem čistih rok, očital je celo vladi naravnost, da je od njega denarjev zahtevala in dobivala za volitve ter da je celo ukazovala banki, katerim novinarjem je odšteti kaj za njih podpiranje vlade. Oficiozni listi zagovarjajo vlado kaj slabo in v siled tega rase javna vznemirjenost vse bolj in bolj. Ministerstvo ima sila težko stališče.

Znamenita sodba.

Berolinski pisatelj Makso Harden priobčil je v svojem listu „Zukunft“ članek o vzgoji vladarjev in dokazoval, kako nevarno je za vladarja in za vladani narod, ako pretirani servilizem in bizantinizem vzrodi v vladarju nebrzdano čustvo olimpijske vse-mogočnosti. V siled tega članka se je moral Harden zagovarjati pred kazenskim sodiščem radi razžaljenja velečaststva. Splošno se je mislilo, da bo zatočenec obojen, ker so bili nekateri deli njegovega članka pisani tako, kakor da merijo na sedanjega nemškega cesarja. Sodišče pa je zatočenca oprostilo in motiviralo svojo sodbo s tem, da članek podanih naukov ne aplicira, da je pisan v monarhičnem duhu in da navaja v dostojni obliki same resnice. Ako trdi pisatelj, da se morajo vladarji za svoj uzvišeni poklic sami vzgajati, je to neovržna istina, izrečena s potrebnim spoštovanjem. In ako o nemškem cesarju trdi pisatelj, da je v naglosti hotel izvesti reforme, katere se niso obnesle, je to dostojno izrečena resnica in ne žaljenje. Sodba ta vzbuja veliko senzacijo.

Dopisi.

S Koroškega, dne 8. aprila. [Izv. dop.] (Papeževa slavnost koroških Slovencev v Celovcu.) Kakor ste že bili razglasili, združilo je katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem s četrtim občnim zborom svojim dne 5. aprila t. l. zajedno slavnost petdesetletnice škofovanja sv. Očeta Leona XIII., katere se je izvršila povsem dostojno in sijajno.

Ob 7. uri zvečer zbralo se je v veliki dvorani gostilne „Massgarten“, kjer je bil popoldne prej omenjeni občni zbor, preko sedemsto gostov iz vseh slojev koroških Slovencev; večina njih je bila kmetskega stanu, potem ogromno število narodnih duhovnikov iz vse Koroške, katerim se je pridružila in narodna inteligenca posvetna iz Celovca in iz drugih krajev dežele. Udeležili so se te katoliško-narodne svečanosti tudi nekateri gostje iz sosednih pokrajin, n. pr. preč. g. dr. Anton Medved iz Maribora, g. Dragotin Hribar iz Celja in pa naš Prostoplav Kretánov, kateri se je bil pripeljal kar naravnost sem gori od morja. . .

Vspored svečanosti je bil opredeljen na slavnostni in na zabavni del. Dvórana je bila vsa razsvetljena in okrašena z eksotičnim rastlinjem; zlasti ôder se je odlikoval po slikoviti skupini, v katere sredini se je dvigal doprsni kip proslavljenega papeža Leona.

Ko se je izbrano občinstvo porazvrstilo po vsej širni dvorani in gori po galeriji okolo, stopil je na ôder predsednik katol. političnega društva, preč. g. Gregor Einspieler ter pozdravil z iskrenimi besedami mnogobrojne goste.

Za njim je nastopilo vrlo pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika, katero je pod prespretnim vodstvom g. Steleta proizvajalo pevski del slavnosti jako skladnoglasi in precizno ter očarovalo v pravem pomenu besede poslušalce ves večer. Naj-

poprej so zapeli burno pozdravljeni pevci „Himno papežu Leonu XIII.“ od Ig. Hladnika, potem „Leonovo pesem“ od P. S. Thielena; na to je deklamoval gosp. Filip Kandut pesem na čast papežu Leonu XIII., ki je natisnena, ako se ne motimo, v koledarju družbe sv. Mohorja za l. 1893.

V tem je dospel nalašč v ta namen iz Maribora povabljeni slavnostni govornik, preč. g. dr. Anton Medved, katerega nastop je občinstvo vzprejelo z burnimi vzkliki. Velenadarjeni govornik je proslavljal v svojem preizvrstnem govoru sv. Očeta z ganljivimi besedami. Takoj od začetka nam je opisal, koli očarljiv utis je napravila nanj prečastiljiva prikazen našega papeža, ko ga je prvič zagledal v cerkvi sv. Petra v Rimu. Potem nam je naslikal vse vrline namestnika Kristusovega, zlasti četverno njegovo ljubezen in sicer ljubezen do Bogá, do učenosti, do delavskega stanú in do — Slovanov. „Plamteča ljubezen do Bogá in resnična pobožnost papeževa“, rekel je g. govornik, „spreobrnila je že marsikaterega krivoverca na krščanstvo in kdor je kedaj videl sv. Očeta maševati, ta se je prepričal, da je imel pred očmi živega svetnika.“ Po svoji globoki, pristni ter svetovni učenosti, zaradi katere ga imenujejo „lumen de coelo“, nadkrihuje papež Leon XIII. ne samo vse zdaj živeče učenjake cerkvene, temveč sploh ves učenjaški zbor vesoljnega svetá. To se razodeva iz vseh papeževih del, iz vseh njegovih spisov, enciklik, okrožnic in pastirskih listov, katerih pregloboko učenost in povsem tolerantno pisavo bode razumel in vedel ceniti še le bodoči svet. . .

Kar se pa dostaje nas Slovanov, pripoznati moramo, da ga ni naroda pod solncem, katerega bi vrhovni vladar sv. cerkve tolikanj ljubil ter ga bil toli častno odlikoval, kakor je nas v sloveči encikliki „Grande muuus“, v kateri nas je opomnil velike dolžnosti in hvaležnosti do prvih naših dveh blagovestnikov, do sv. Cirila in Metoda. Ako bi presveti oče Leon XIII. ne bil storil ničesar drugega za nas Slované, morali bi mu biti hvaležni na vse veke za ono jedino, za nas tolikanj odlikovalno okrožnico.

„Zatorej predragi moji Slovenci in premile Slovenke!“, takó nekako je završil poklicani govornik svoj vzneseni slavošpev sv. Očetu. „Četudi nas ves svet prezira, zaničuje, zatira in sovraži, nič ne de: presveti Oče nas ljubi in spoštujejo ter skrbijo za nas, kakor pravi oče za pridne svoje otroke. Saj pa smo mi te papeževe ljubezni tudi vredni;“ vzkliknil je govornik z povzdignenim glasom, „kajti ni ga menda naroda pod božjim solncem, ki bi bil tako pošten in veren, kakor smo mi; in jaz sem prepričan, da ga ni brezverca na vsem Slovenskem! Pozivljam Vas torej, da zakličete z menoj trikrat: „Živio sv. Oče Leon XIII.“, kar je oduševljeno občinstvo vzkliknilo z gromovitim glasom. In ko je izborni govornik, kakešnega še pač v Celovci ni bilo slišati, ostavil ôder, ploskali so mu gostje po vsej dvorani, kakor i gori na galeriji ter mu čestitali od vseh strani; vnes pa so se čuli vzkliki: „To je govornik!“ „To je Božidar Raič redivivus!“ Takšnih mož bi nam trebalo vsaj deset na Koroškem!“ i. t. d. —

Za slavnostnim govorom, ki se je moral preložiti s tretje na šesto točko vsporeda, ker je g. govornik dospel šele mej slavnostjo iz Maribora, — zapeli so pevci Jenkovo „Molitev“ in s tem je bil završen slavnostni del svečanosti. — (Konec prih.)

Volilni shod

v nedeljo dne 9. aprila v mestni dvorani Ljubljanski.

V imenu narodnega volilnega odbora pozval je včeraj načelnik kluba občinskih svetovalcev gosp. dr. vitez Bleiweis Trsteniški volilce glavnega mesta, da postavijo, oziroma odobre nasvetovane kandidate za bodoče občinske volitve ter izberó za napredek našega glavnega mesta unete narodne može. Zbralo se je ob 11. uri zjutraj nad 100 volilcev, katere je pozdravil sklicovatelj shoda, naglašajoč, da volitve postajajo od leta do leta važneje, da se v vsakem oziru zahteva vedno več od občinskega svéta in da možje, ki imajo opraviti z mestnim premoženjem, morajo biti izvežbani in vestni, ob enem pa tudi odločno narodni, kar svedoči n. pr. slučaj o novem označenju mestnih ulic, ki vsled vladine prepovedi še sedaj ni končno rešen. Klub občinskih svetovalcev nasvetuje torej, da se zopet volijo izkušeni stari odborniki, nekatere izstopivše pa bodé nadomestiti z novimi.

Predsednikom shoda se imenuje g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

G. notar Gogola poroča potem o novih kandidatih. Iz III. razreda izstopijo odborniki gg.: Ign. Valentinčič, Iv. Tomšič, Or. Dolenc in Jos. Prosenec, odpovedal pa se je Fr. Peterca. Klub nasvetuje prve tri z nova, mestu g. Prosenca, ki ni več član kluba, nasvetuje gosp. Iv. Hafnerja, gostilničarja in hišnega posestnika, mestu g. Peterce pa upokojenega rač. nadsvetnika g. Jak. Zabukovca, znanega rodoljuba, ki bo kot strokovnjak dobra moč v mestnem zboru.

Vsi nasvetovani kandidati se odobré, ker je g. Predović, ki je bil izmed volilcev nasvetovan, odklonil kandidaturo.

Iz II. razreda izstopijo gg.: dr. Iv. Tavčar, Vl. Hrasny in vitez Zitterer di Casa cavalcina. Vse tri klub zopet priporoča kot izborne moči. Za zdaj stalno odšel je rodoljubni in jako marljivi referent dr. Majaron, katerega treba torej nadomestiti. V tem razredu se je ozirati na gg. uradnike in profesorje in vsled tega nasvetuje klub g. Fr. Orožna, profesorja na učiteljski, predsednika slov. planinskemu društvu. Vsi ti kandidati se odobré brez ugovora.

Iz I. razreda izstopita gg. podžupan Vaso Petričič in dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, ki se jednoglasno z vzklikom zopet postavita kot kandidata.

Z željo, naj se volilci prav obilno udeležé volitve, pozdravlja predsednik še jedenkrat navzoče in zaključí shod.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Vodja deželne vlade dvorni svetnik baron Hein bival je tri dni v Novem Mestu, kjer si je ogledal mej drugim višjo gimnazijo, deško in dekliško ljudsko šolo in deželno sadjarsko, vinarsko in poljedelsko šolo na Grmu.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 11. aprila 1893. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaila predsedstva. II. Šolskega odseka poročilo a) o vodstva mestne nemške dekliške šole prošnji za nakup harmonija; b) o vodstva I. mestne deške šole računih o porabi podpore 50 gld. za učilsko razstavo 1892. leta; c) o ravnateljstva c. kr. velike realke računih o porabi dotacij. III. Klavničnega ravnateljstva poročilo o premembi § 11. tržnega reda in o prepovedi prodajanja prašičev zunaj sejmišča. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi cest na obéh straneh prelozene Tržaške ceste do železnice in o razdelitvi občinskega sveta v tem delu mesta na stavišča; b) o Valentin Zeschkotovih dedičev ponudbi gledé nakupa njihovega posestva v Dolgih ulicah; c) o nekem prizivu v stavbinskih stvaréh. V. Policijskega odseka poročilo a) o pomnožitvi vozičkov za škropljenje ulic; b) o lekarnarskih računih gledé zdravil za mestne uboge 1892. leta. Tajna seja.

— (Slovensko gledališče.) Na korist velezaslužnemu kapelniku gosp. prof. Gerbiču pela se je sinoči krasna Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“ in sicer, ako se ne upoštevajo nekatere majhne hibe, z jako dobrim uspehom, h kateremu so pripomogli tako solisti kakor oba zbora. Gospé Gerbičevi se je še nekoliko poznalo, da je bila dlje časa bolna, gosp. Pavšek pa je bil nekoliko hripav. Beneficijant je bil odlikovan s simpatičnim aplavzom in krasnim vencem; operni zbor pa mu je poklonil lep šopek. Tudi gospa Gerbičeva in gospdč. Daneševa sta dobili vsaka lep šopek. Žal, da so bili parterni sedeži večinoma prazni. Občinstvo se ima neumorno in požrtvovalno delujočemu kapelniku gosp. prof. Gerbiču zahvaliti za mnogo pravega umetniškega užitka, zato pa je obžalovati, da mu svojega priznanja ni izrazilo z obilnim obiskom njegove beneficije.

— (K gradnji nove deželne bolnice.) Kakor zuano, razpisana so sedaj dela za gradnjo deželne bolnice na bivših knezoškofovskih posestvih za sv. Petra vojašnico. Črteži so izdelani tako, da se fekalije odplavljajo po kanalih v Ljubljano. Proti temu protestujejo posestniki in kmetovalci v Mostah in sosednih vaseh, trdeč, da bode voda Ljubljance potem onesnažena in ne bode ni za človeško rabo, ne za napajanje živine, niti za pranje perila. Tudi proti temu ugovarjajo kmetovalci, da bi se mrtvašnica nove bolnice zgradila ob cesti, ampak zahtevajo, da se pomakne na Ljubljaničin breg. Danes jutraj so se pričele komisijonalne preiskave, h katerim so povabljeni na lice mesta vsi intere-

senti. Komisijo vodi c. kr. vladni svetnik okrajni glavar g. Mahkot.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi v sredo 12. t. m. ob 1/2 9. uri zvečer v gostilni pri „Sloanu“ svoj prvi pomladni zabavni večer. Ker se bodeta dvema članoma za leto 1892. izročili darili in se bode razgovarjalo o prireditvi letošnjih društvenih izletov, vabijo se vsi gospodje člani, da se točno ob navedeni uri polnoštevilno snidejo. Prijatelji kluba dobro došli. V torek 11. t. m. ob 8. uri zvečer je prvo šolsko vozarenje, katerega se posebno novo vstopivši člani izvolijo udeležiti, ker je nameran v kratkem prvi oficijelni društveni izlet.

— (Res postalicae.) Gledé na pritožbo nekega prebivalca Martinove ceste, priobčeno pod gorešnim zaglavjem v sobotni številki našega lista, došlo nam je od kompetentne strani pojasnilo, da spada Martinova cesta v okrožje selskih pismo- noš in da vsled tega dostavljanje pošte v tem delu mesta ne more biti tako točno kakor v mestu. Ljubljanske poštne uprave torej v tem pogledu — kakor smo se osvedočili — ne zadeva nikakoršna krivda; sicer se je pa že pred par tedni uložila na Tržaško ravnateljstvo prošnja, da bi se pošta do Udmata in Most vsak dan dostavljala. Kar se tiče baje prekasno dostavljenega telegrama, pa poštno vodstvo ničesar ne more ukreniti, dokler se jej ne podajo dotične date. — Sploh bi bilo želeli, da bi se vsaka pritožba naznanila neposredno poštni upravi v Ljubljani, ki bode potem stvar gotovo vestno preiskala ter rade volje odpomogla vsakemu resnemu nedostatku. Pri velikanskem prometu na Ljubljanski pošti je pač kaka mala pomota opravičljiva in skoro neizogibna; sicer je pa znana in priznana stvar, da vlada pri naši pošti v obče uzoren red, kakoršnega bi bilo povsod želeli.

— (C. kr. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic) naznanja, da se je uvel dodatek III k januarski izdaji 1893 generalne tarife za blago, kateri dodatek je zadobil veljavo z dnem 1. aprila 1893.

— (Mesečni živinski semenj) zadnjo soboto dne 8. aprila je bil slabo obiskan. Prignalo se je le 427 konj in volov, 41 krav in 9 telet, skupaj 477 glav. Uzrok je, da se je prepozno naznanilo, da se je nehal kontumac zaradi bolezni na parkljih za govejo živino. Župani v okolici so ljudem odrekli potne liste za živino. Kupčija je bila v obče mlačna, tudi unanjih kupcev ni bilo.

— (Ferijalno društvo „Sava“.) Vese-lica, katero je priredilo gorenjsko okrožje 8. aprila v čitalnici v Kranji v korist naši šolski družbi, se je obnesla — kakor se nam poroča — izborno. Društvenega shoda ob 4. uri popoldne so se udeležili vsi „Savani“ gorenjskega in deputacija Ljubljanskega okrožja in par starešin. Razpravljalo se je o važnih notranjih zadevah, o „navodu“, o „pravilniku glede satisfakcije“, o „zbirki dijaških popevk“ ter se vzprejela jednoglasno resolucija glede nečuvenga rovanja in natolcevanja od „Slovenca“. — Koncert je obiskala večina Kranjske inteligencije. V nagovoru je povdarjal gosp. Žilih namen „Savin“ ter zahvalil za vedne Kranjce in Kranjčane za nepričakovano obilni poset in izrazil nado, da ohranijo slovenskim akademikom neskalsjen ljubezen še nadalje, navzlic napadom klerikalnih (tudi Dunajskih) ligašev. Burno odobravanje je bilo pač dostojen odgovor! Na to je zapel kvartet prav dobro „Strunam“ in „Nisem Nemec...“, na kar je vrli Kranjski tamburaški zbor pod krepkim vodstvom gosp. učitelja Lahajnerja dovršeno igral več komadov, od katerih je posebno ugajala tudi Lahajnerjeva fantazija na narodno „Pridi Gorenje“. Zatem se je pričel jako živahen ples; mej premorom pa se je sestavil „akademični stol“, pri katerem se je izpregovorila marsikaka krepka beseda.

— (Astronomično svetovanje uro) razstavil bode te dni v Ljubljani g. Avgust Noll, ki je to delo izumil in izgotovil v petih letih. V Zagrebu je ta astronomična svetovna ura vzbujala splošno zanimanje občinstva. Glede podrobnosti in popisa astronomične ure opozarjamo na dotično oznanilo v inseratnem delu našega lista.

— (Za cerkev v Brezjah) daroval je prelat kanonik dr. Čebašek lepo monstranco, katere je okrašena s pristnimi briljanti. Izdelal jo je res umetno tukajšnji pasar g. Kregar. Velja 1800 gld. — Za kelih v cerkvi na Brezjah, kateri bode samo iz pristnega zlata, nabira se po Ljubljani in po deželi stara zlatnina in biseri.

— (Frančiškanski samostan v Brezjah.) Prostor za frančiškanski samostan pri romarski cerkvi v Brezjah je že kupljen. Izdelani so tudi vsi stavbeni črteži, tako, da se bode morda še letošnje leto pričelo z gradnjo.

— (Nov tamburaški zbor.) V Mariboru osnoval se je mešan tamburaški zbor, v katerem je kakih 16 tamburašev in tamburašic. Tako se vedno bolj širi mej Slovenci to jugoslovansko narodno glasbilo.

— (Požar.) Na velikonočni ponedeljek nastal je v gozdu „Zadnja planina“ pri Rečici v Savinjski dolini ogenj, kateri je za malo časa uničil skoro tri orale večinoma petnajstletnega gozda. Škoda znaša okoli 2000 gld. Gozd je lastnina Ljubljanskega knezoškofijstva. Ker je začelo na raznih krajih goreti, ni dvoma, da je nekdo nalašč zanetil. Pri gašenju se je posebno odlikoval Mozirski orožniški vodja Kosar.

— (Občinski svet Tržaški.) V soboto popoldne obvestil je namestnik Tržaškega župana, da je ministerstvo razpustilo obč. svet Tržaški. Da je sredi mesta pri belem dnevu eksplodirala bomba, ne bilo bi to naredilo takega utisa, kakor nepričakovani razpust obč. sveta. Mandat obč. sveta je že potekel in ker so že bile določene nove volitve, morala je vlada imeti jako tehtnih razlogov, da se je odločila za ta korak. Naredba ministerstva še ni razglašena, torej še ni znano, s čim je motivirana. Govori se, da je hotela manjša frakcija predlagati, naj se na kakov način proslavi srebrna poroka italijanske kraljevske dvojice, čuje se pa tudi, da je hotela z razpustom dobiti vlada v roke vodstvo volitev. Lahonska stranka, katere vedno gleda v sosedno kraljevino, je vsled te vladne naredbe sila pobita, zlasti ker se boji, da zanjo izid novih volitev ne bo tako ugoden, kakor bi mogel biti, da ima ona v rokah vodstvo. Iredentovski listi pričakujejo izrednih presenečenj in roté svoje privržence, naj postopajo složno in naj zastavijo vse svoje sile, da pri volitvah pomorejo do zmage principom svojega psevdoliberalizma in italijanstva.

— („Tržaški Sokol“) priredi „Sokolski večer“ v nedeljo 16. t. m. v dvorani „Slovenske čitalnice“. Vspored obsega petje, tamburanje in gledališko igro.

— (Potres.) V soboto popoldne bil je po vsi Hrvatski in Slavoniji in na južnem Ogerskem gori do Temešvara precej močan potres. V Zagrebu je trajal štirideset sekund in vrgel slike raz sten in vse majhne stvari raz omar in miz. Skoro vse ure so se ustavile. Potres je bil tako močan, da nihče ni mogel po konci stati. Na srečo je bil horizontalen; da je bil valovit, prouzročil bi bil velikansko škodo. V Oseku so ljudje iz strahu bežali iz hiš. — V Szegedinu so začeli nekateri zidovi pokati, v Belem Gradu pa so močno poškodovani zidovi hiše, v kateri je nastanjeno avstro-ogersko poslanstvo, in pa kaznilnica v Topčideru pri Belem Gradu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 10. aprila. Ko je danes ogerski primas Vaszary ostavil svojo palačo, napadel ga bivši njegov kletar z nožem. Primasov tajnik zadržal napadalca in bil petkrat zaboden. Primas ni ranjen.

Praga 10. aprila. Dež. odbor nasvetoval dež. zboru, naj se ustanovi deželni železniški odbor štirinajstih članov, kateri bo posvetovalen organ dež. odbora glede deželnih železnic nižje vrste. Člane bi imenoval deželni odbor in sicer bi nasvetovali za to dež. kulturni svet dva, vsaka trgovinska zbornica pa po jednega. Deželni odbor izvoli stalni železniški svet treh članov izmed članov železniškega odbora.

Lvov 10. aprila. Dne 1. oktobra se bo policija v Przemyslu podržavila.

Korfu 10. aprila. Cesarica Elizabeta prispela včeraj sem in se nastanila v svoji vili, kjer sta jo obiskala grški kralj in princ Waleški.

Rim 10. aprila. Ob navzočnosti kralja, ministrov in drugih dostojanstvenikov bil včeraj popoldne slovesno razkrit spomenik Kvintinu Selli, nekdanjemu finančnemu ministru italijanskemu.

Milan 10. aprila. Včeraj bil tu radikalen meeting, kateri je protestiral zoper vladno prikrivanje bančnih dogodeb. Udeležba bila ogromna.

Poslano.

Sobotni list uradne „Laibacher Zeitung“ pri naša poročilo o zborovanju tukajšnje „Ortsgruppe“ pomemčevalnega društva „Südmark“, kateremu je na čelu g. c. kr. prof. tukajšnje velike realke dr. Binder. Mej odborniki imenovan je tudi neki A. Arko. Ker se začetni črki tega imena popolnoma ujemata z mojim imenom, utegnil bi kdo misliti, da sem morda jaz tisti A. Arko, zato izjavljam, da jaz z društvom „Südmark“ isto tako z gosp. prof. Binderjem nisem v ni najmanjši zvezi, prof. Binderja niti osebno ne poznam. Ta gospod A. Arko je baje diurnist pri kranjski hranilnici.

S spoštovanjem

Albin Arko
žurnalist.

Zahvala.

Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku izreka tem potom slavemu kat. polit. društvu za koroške Slovence za prijateljski vzprejem na kolodvoru v Celovcu dne 5. aprila t. l., dalje za darovani lovorjev venec s prekrasnimi trakovi najpristnejšo zahvalo. Posebno se najiskrenejše zahvaljujemo g. Vekoslavu Legatu za njegovo izredno gostoljubnost, katero nam je tekom naše navzočnosti v Celovcu prav bratovsko skazoval.

Odbor pevskega društva „Lira“ v Kamniku
dne 9. aprila 1893.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
8. aprila	7. zjutraj	741.2 mm.	6.2° C	brezv.	d. jas.	1.80 mm.
	2. popol.	740.7 mm.	12.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	742.0 mm.	6.8° C	sl. vzh.	obl.	
9. aprila	7. zjutraj	741.8 mm.	4.8° C	sl. sev.	obl.	
	2. popol.	740.1 mm.	14.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.1 mm.	9.8° C	m. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 8.5° in 9.6°, za 0.4° pod in 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.85	—	gld. 98.85
Srebrna renta	98.65	—	98.65
Zlata renta	117.20	—	117.30
4% krona renta	96.95	—	97.05
Akcije narodne banke	992. —	—	990. —
Kreditne akcije	354. —	—	355. —
London	121.75	—	122. —
Srebro	—	—	—
Napol.	9.67	—	9.70 1/2
C. kr. cekini	5.76	—	5.76
Nemške marke	59.57 1/2	—	59.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	148 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	198	—
Ogerska zlata renta 4%	116	10	—
Ogerska papirna renta 5%	100 gld.	130	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	201	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	201	50
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avst. banke	200	157	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	273	—	—

Anton vitez Franken
Marija plem. Franken roj. Pance
poročena.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1893.

Brez posebnega naznanila.

(375)

Št. 1194.

Natečaj.

(374—1)

Podpisana c. kr. rudniška direkcija v Idriji oddaja kot lastnica obrti v imenu visokega rudarskega erarja za izvrševanje gostilničnega in krčmarskega obrta v najem

gostilno „Pri črnem orlu“

št. 78 stara, 79 nova, stoječo v Idriji na cerkvenem trgu z zraven spadajočimi prostori, zemljišči in inventarjem, ravno tako tudi poletno

„Restavracojo na Zemlji“

z 21. julijem 1893.

Tisti, kateri se za ta najem zanimajo, lahko zaradi najemnih pogojev osebno pri tukajšnjem uradu poizvedo, ali če za pošiljatev pogojev prosijo, se jim dotični zvezek nemudoma po pošti dopošlje.

Ta postavno kolekovani in zapečateni pogojni zvezek s pismeno izjavo zaradi ponudbe za zgoraj imenovani najem naj se do 10. maja 1893 pri podpisnem uradu uložijo.

C. kr. rudniška direkcija v Idriji

dne 6. malega travna 1893.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Globoko potrti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o nepričakovani smrti našega preljubega soproga, odnosno očeta, tasta in deda, gospoda

Andreja Pavločiča

načelnika postaje c. kr. priv. družbe juž. železnice

ki je danes zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajoče po kratkem težkem trpljenju v 69. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogrebni spreved bode v torek, dne 11. aprila ob 1/2 6. uri popoldne od hiše žalosti na sv. Petra cesti šte. 13 na pokopališče sv. Krištofa.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

Draga ranjega priporočamo v pobožen spomin. (376)

V Ljubljani, dne 10. aprila 1893.

Katarina Pavločič poroj. Winkler, soproga.

— Lina Pavločič poroj. Costanzi, sinaha. —

Fran Pavločič, uradnik kranjske obrtne družbe,

sin. — Štefanija, Ana, Blianka, unukinja.

Učenca

ki je vsaj 15 let star, krepak in marljiv, vzprejme takoj Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 4. (342—4)

Proda se:

„Russland, Land und Leute“, 3 zvezki; „Das Reich der Zaren und der Russen“, 2 zvezka; „Meyerjev naučni slovník“, 4. izdanje, 17 zvezkov. Gospodske ulice št. 8, II. nadst., zadej. (371)

Vzprejme se takoj (372-1)
spreten vrtnar
pri graščini Ribniški.

Pomočnika

vzprejemem v svojo trgovino s papirjem in galanterijskim blagom.

(357—3)

Knjigarna L. Schwentner-ja v Brežicah.

Tuji:

9. aprila.

Pri Maltči: Dr. Rieger, Krepelka, Schneider, Müller, Burkhardt, Frankl, Schmidt, Ehrlich, Radler z Dunaja. — Hönigman iz Kočevja. — Hočevar iz Rudolfovega. — Civran, Dr. Pollazzo, Müller, Hämerle iz Trsta. — Dompiere iz Gradca. — Mühlböck iz Beljaka. — Gandini iz Idrije. — Ahele iz Kranja. — Stermole iz Gorice.

Pri Slonu: Vitez pl. Schwarz, Bergl, Jannitz, Kornhauser z Dunaja. — Resselmayr, Valmarin, Frankl iz Trsta. — Kollich, Dunkel iz Budimpešte. — Homan iz Rudolfovega. — Tančič iz Smarija. — Brihan iz Berolina.

Pri avstrijskem cesarju: Veneri, Tihletti iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Machnitsch iz Tolmina. — Majdič z Dunaja.

Št. 3327.

Razglas.

Na deželnem zemljišči za Št. Petersko cerkvijo in c. kr. vojašnico zgradila se bode

nova deželna bolnica.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo po spodaj navedenih obrtnih skupinah po enotnih cenah za izvršena dela; sprejemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Zaradi oddaje tega dela se razpisuje pismena ponudbena obravnava do 12. ure popoldne

dne 21. aprila 1893.

Po skupinah razvrščeno delo je zračuneno takole:

a) Kopanje tal in zidarsko delo	118.850 gld.	—	kr.
b) tesarsko delo	38.150	—	—
c) krovsko delo	8.230	—	—
d) kleparsko delo	6.400	—	—
e) kamnoseško delo	13.200	—	—
f) potrebno železje	13.220	—	—
g) mizarsko delo	13.529	50	—
h) ključavničarsko delo	9.500	—	—
i) plesarsko delo	10.300	—	—
k) steklarsko delo	3.850	—	—
l) slikarsko delo	2.605	—	—

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni stroškov in cenilniki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v deželnem dvorcu, Gospodske ulice, št. 2. v II. nadstropju v navadnih uradnih urah.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 21. aprila t. l. do 12. ure popoldne oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečateni z napisom na zavitku: „Ponudba za . . . delo pri zgradbi deželne bolnice v Ljubljani“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične zgoraj navedene cene bodisi v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kursni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora o ponudbi izjaviti, da so mu znani vsi zgoraj omenjeni stavbinski podatki ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od enotnih dražbenih cen, tar naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne glede na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene v propis ni dobi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki seosebno na § 8. splošnih pogojev. (356—3)

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, 6. aprila 1893.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovec, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 08 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani

(12—75)

Naznanilo.

Velika astronomična

svetovna ura

znanstveno zanimivo

umetno delo prve vrste

bode dospela semkaj čez nekoliko dnij ter se bode potem razstavila, da si jo vsakdo ogleda. (373)

Več povedó pozneje oznanila in lepaki.